

صفحه ۲
کیلومترها دور از خانه...

صفحه ۲
چرا مقاومت!؟

ترس از سقوط اسرائیل...!

سخن مدیرمسئول

چهارشنبه ۱۹ فروردین ماه ۱۴۰۵ برای دو هفته اعلام آتش بس شد و آنها برای نجات خود و اسرائیل از ضرر های عظیم مجبور به پذیرش شروط ایران برای مبنای مذاکرات شدند. تاکید می‌کند درد اینها تنگ نبود؛ اسرائیل فروپاشی را به چشم دیده است. البته دو هفته آتش بس باعث نمیشود اسرائیل بتواند نفس بگیرد و به جنگ برگردد، همانطور که بعد از ۸ ماه که از جنگ ۱۲ روزه گذشت و نفسی که گرفته بود حالا این وضع را دارد.

به آمریکا خوشبین نیستیم اما بالاخره پایان هر جنگی یکسره صورت نمیپذیرد؛ ابتدا آتش بس میشود، مذاکرات و تعهدات ثبت میشود و سپس نهایی میگردد. به هر حال ایران آماده است؛ کوتاه نخواهد آمد، در این مدت کوتاه نیز به تقویت خود خواهد پرداخت. البته همانطور که عرض کردم مسئله اینها اسرائیل است و این فرصت ۱۴ روزه چیزی نیست که بتوانند در آن اسرائیل را آنچنان سر پا کنند که دوباره به جنگ برگردد. با این وجود همانطور که در بیانیه شورای عالی امنیت ملی آمده، ایران عقلا با بدبینی به این آتش بس نگاه میکند.

جشن ها و تجمعات همبستگی را نباید تعطیل کنیم؛ رزم میدان اگرچه موقتا متوقف میشود، اما رزم خیابان باید ادامه یابد و این خود آینه میدان مبارز پارکسین به جنگ در صورت بدهی دشمن خواهد بود. ■

محمدحسین منشی، کارشناسی علوم سیاسی دانشگاه شیراز

از عوامل مهم برای آسیب زدن به اقتصاد آمریکا و از بین بردن پترو دلار، ممانعت از صادرات نفت کشورهای عربی از تنگه‌ها، ایجاد انحصار در بازار نفت توسط ایران، و همچنین مبادله نفت از ارزهای بجز دلار (مثل یوان، روبل یا ...) می‌باشد. ■

۱۰ فروردین ۱۴۰۵

محمد میرزازده، کارشناسی علوم سیاسی دانشگاه شیراز

این جنگ برای آمریکا جنگ وجودی نیست و انتخابی بوده است. ترامپ با شعار «نه به جنگ» رای آورده، لذا امتداد این جنگ برای حزب جمهوری خواه بسیار خطرناک است و ممکن است در دور بعدی انتخابات رای نیاورند. لذا فرسایشی کردن جنگ، آسیب بیشتری به اعتبار سیاسی تفکر جنگ طلبی آمریکا می‌زند.

متحدین آمریکا غالبا وارد کننده انرژی هستند و بسته ماندن تنگه‌ی هرمز و بسته شدن باب المندب، آسیب جدی به توان اقتصادی آنها خواهد زد؛ مخصوصا زمانی که در رقابت با چین هستند.

آمریکا پس از حذف پشتوانه‌ی طلا از دلار و ایجاد شبکه‌ی پترو دلار، مواد خام و مایحتاج خود را وارد می‌کند و در عوض به کشورهای دیگر دلار می‌دهد. آن کشورها دلار را برای دریافت سوخت به دول عربی می‌دهند، و دول عربی با خرید اسلحه یا سرمایه‌گذاری در آمریکا، دلار را به آمریکا بازمی‌گردانند و این چرخه چرخه‌ی دلار پترو جهانی آمریکا نام دارد.

ترس از سقوط اسرائیل...!
پس از فروپاشی شوروی و ایجاد جهان تک قطبی، برنامه‌ی امپریالیسم سرکوب کشورهای مستقل و ایجاد هرج و مرج در منطقه، برای پیش‌برد اهداف خود بود که مرکز ثقل آن، رژیم صهیونیستی و بازوان آن پایگاه‌های متعدد منطقه‌ای می‌باشد.

این پایگاه‌ها در این جنگ به ادعای دولت‌های عربی متحدش، به جای حمایت از آنها به محافظت از اسرائیل پرداختند. دولت‌های اصلاح طلب همواره به دنبال مذاکره و پذیرفتن شروط آمریکا بودند، و در آخرین مذاکرات به گفته‌ی پدراالسعدی وزیر خارجه‌ی عمان، ایران به صورت قابل تأملی از حقوق خود کوتاه آمد، اما در نهایت جنگ افزوری نصب‌مان شد.

مقاومت تنها راه به‌جا مانده است.
از بهترین شگردهای مقاومت علیه آمریکا با ارتش بزرگش، ایجاد جنگ فرسایشی، بسته ماندن تنگه‌ی هرمز و بستن باب المندب و آسیب به چرخه‌ی پترو دلار آمریکا، در نتیجه ایجاد رکود اقتصادی بزرگتری نسبت به ۲۰۰۸ است.

کیلومترها دور از خانه ...

در همین لحظه نیروی دریایی ایران، با تسلط بر این تنگه، می‌تواند اهرم فشار بزرگی در منطقه و جهان باشد. این‌ها در حالی دست که سخنان پرزیدنت ترامپ بیش از هر وقت دیگری بی اعتبار است. ما اینجا قدرت نیروی دریایی سپاه ایران را می‌بینیم. تمام کشتی‌های مختلف مورد اصابت قرار می‌گیرند، ناوها عقب نشینی می‌کنند، خسته ایم، نا امیدیم و هراس در دل‌هایمان خانه کرده است. آن وقت این پرزیدنت دیوانه، می‌گوید همه چیز را نابود کرده! اینجا فقط ما داریم نابود می‌شویم.

من این‌جا گیر افتاده‌ام، کنار این آب‌های متلاطم که حالا، رنگ خون و نفت گرفته‌اند. بار من و بسیاری دیگر، در خطر است. آینده و تجارت ما، آینده امنیت انرژی اروپا، همه در این نقطه حساس گره خورده است. دعا کن. دعا کن که عقلائیت پیروز شود و این اکابوس هرچه زودتر پایان یابد.

دل‌هایم خانه تنگ شده؛ نه راه پس داریم نه پیش. می‌خواهم برگردم و کنار تو، کیک و قهوه‌ام را بخورم. امیدوارم این پیام، به سلامت به دستت برسد عزیزم. با قلبی شکسته، آدم. ■

■ سیده میبیا حسینی، کارشناس علوم سیاسی دانشگاه شیراز

است. تنگه‌های که ایران را از عربستان سعودی و امارات متحده عربی جدا می‌کند. مسیری به عرض فقط ۲۱ مایل دریایی، در باریک‌ترین قسمت؛ اما حیاتی‌ترین مسیر برای انتقال نفت خام و محصولات پالایش شده از خلیج فارس به دریای عمان، و از آنجا به سراسر جهان. تصور کن روزانه بیش از ۲۰ درصد نفت مصرفی جهان، از این مسیر باریک عبور می‌کند.

بیش از ۸۵ درصد صادرات نفت کشورهای حوزه خلیج فارس، از این تنگه است. همین حالا که برایت می‌نویسم، قیمت‌ها در بازارهای جهانی سر به فلک کشیده است. اروپا، که وابستگی زیادی به انرژی وارداتی دارد، بیش از هر زمان دیگری آسیب‌پذیر است. تحریم‌های آمریکا علیه ایران و در مقابل، توانایی ایران برای اعمال نفوذ در این تنگه، یک موقعیت استراتژیک نظامی و اقتصادی بسیار حساس و پرمخاطره ایجاد کرده است.

کاپیتان‌های ما و ارتش بزرگ آمریکا، به ما وعده‌های زیادی دادند، اما ایران با اعلامیه خود قدرت خود را در کنترل این شریان حیاتی نشان داد و در پیامی واضح گفت: "without clearance". (از همین لحظه، هیچ کشتی بدون مجوز حق عبور از تنگه هرمز را نخواهد داشت). این یعنی ایران تصمیم گرفته بازی را تغییر دهد و دیگر، به کسی اجازه نمی‌دهد با نادیده گرفتن منافع و امنیت خود، از این مسیر استراتژیک عبور کند. این اقدام، هم فشار اقتصادی‌ست بر کشورهای که مخالف سیاست‌های ایران هستند، و هم نمایش قدرت نظامی دریایی ایران.

نمی‌دانم از کجا شروع کنم. نفس کشیدن برایم سخت شده ماریا جان! همین امروز صبح، کابوسی واقعی جلوی چشمم اتفاق افتاد. کشتی عقاب (سیاه) متعلق به دوست قدیمی‌ام، کاپیتان مارتین اشمیت از هامبورگ، که بار ارزشمندی از قطعات پیشرفته الکترونیکی و ماشین‌آلات دقیق صنعتی را از بندر روتردام هلند، به مقصد بندر جبل علی امارات حمل می‌کرد، مورد اصابت قرار گرفت.

دیروز وقتی اعلامیه ایران را شنیدیم، همه ما که در این آب‌ها بودیم، هشارها را جدی گرفتیم. اما کاپیتان اشمیت، با اصرار بر اینکه بار او دیپلماتیک و حیاتی‌ست، و پرزیدنت ترامپ قول پشتیبانی داده و باید به موقع برسد، تصمیم گرفت از دستور ایران سرپیچی کند. اما امروز صبح، در میان مه غلیظی که تنگه را پوشانده بود، صدای مهیبی شنیدیم.

بلافاصله نگاه‌ها به سمت کشتی عقاب سیاه چرخید. شعله‌های آتش از عرشه زبانه می‌کشید و دود سیاه غلیظی آسمان را تیره کرده بود. تلاش برای مهار آتش بی فایده بود. چند لحظه بعد انفجاری دیگر رخ داد، و مقابل چشممان می‌دیدم که بخشی از بدنه کشتی، همراه با دود به هوا می‌رفت.

هیچ اثری از کاپیتان اشمیت و خدمه‌اش باقی نماند. چه بلایی سرش آمد، نمی‌دانم. اما این صحنه وحشتناک، کابوسی است که تا ابد مرا رها نخواهد کرد؛ مدام با خود فکر می‌کنم این‌جا دیگر چه جهنمی است؟!

ماریا جان! تنگه هرمز کجاست؟ این تنگه فقط یک آبراه تو می‌دانی تنگه همان گلوگاه حیاتی اقتصاد جهان نیست. این‌جا دقیقا همان گلوگاه حیاتی اقتصاد جهان

صفحه ۲
کیلومترها دور از خانه...
صفحه ۱
ترس از سقوط اسرائیل...

چرا مقاومت...؟!

مقاومت در دوران جنگ، غالباً با ایثار، شجاعت و صلابت اراده فرین است، و می‌تواند نقشی بنیادین در تعیین سرنوشت نبرد و پاسداری از استقلال و عزت یک ملت ایفا نماید.

حادثه ۱۲ روزه تجاوز آشکار به میهن عزیزمان را، که به نقض صریح تعهدات و در کسوت مذاکره آغاز شد، به خوبی به یاد داریم. در آن ایام، هزاران نفر از هموطنان بی‌گناه، از علمان و اندیشمندان گرفته تا دانشجویان و کودکان، به خاک و خون کشیده شدند؛ این در حالی بود که ادعا می‌شد هدف تنها تأسیسات هسته‌ای است؛ تأسیساتی که حق مسلم هر کشور مستقلاً به شمار می‌رود و سال‌هاست که مورد طمع بیگانگان، به ویژه آمریکا و اسرائیل، قرار دارد. پس از پایان آتش بس، این تجاوزگری متوقف نشد.

با کمال تأسف که کمتر از یک سال بعد، به بهانه‌ای واهی، مدرسه میناب را هدف قرار دادید و فرشتگان معصوم را به شهادت رساندید؛ کودکانی که مادران‌شان شبانه روز بر مزارشان اشک حسرت می‌ریزند. این وقایع تلخ، در کنار حملات به تأسیسات آب شیرین کن، دانشگاه علم و صنعت، مناطق مسکونی و بیمارستان گاندی، گوشه‌ای از ابعاد ویرانگر این خصومت‌هاست.

و اکنون در صورت عدم گشایش تنگه هرمز، و با توجه به اینکه خلیج همیشه فارس، که زمانی نامش را از سوی ترامپ به سخره گرفتید، اکنون نه در توان او و نه در اختیار کشورهای عربی است که آن را بگشایند. پرسش این است: چرا مقاومت روا نباشد؟

وقتی ترامپ در میان یک مصاحبه صراحتاً اعلام می‌کند که نباید انتظار داشت نقشه ایران پس از جنگ، همانند پیش از آن باشد؛ هنگامی که ما را تهدید می‌کند که در صورت عدم بازگشایی تنگه هرمز، تأسیسات برق کشور را هدف قرار خواهد داد و مهلت اعلام شده را از پنج روز به ده روز افزایش می‌دهد، چه گزینه‌ای به جز مقاومت باقی می‌ماند؟

ایران، وژنولا نیست. این سرزمین با ریشه‌های عمیق فرهنگی و تاریخی، مقاومت را با جان و دل لمس کرده است. کوچک‌ترین حرکتی علیه جزیره خارک یا تحرکات زمینی و دریایی که از آن دم می‌زنید، از جمله ناو آبراهام که اکنون در گمنامی به سر می‌برد، با پاسخی کوبنده از سوی نیروهای مسلح ما، هم از زمین و هم از آسمان مواجه خواهد شد. گفتگو و مذاکره در چنین شرایطی، معنایی جز تسلیم ندارد.

این ملت، مقاومت را با تمام وجود خود حس کرده است و تا انقراض این رژیم سلطه‌جو، پای این آرمان خواهد ایستاد. ■

